

se en virkelig ærlig Villie fra Ministeriets Side til at skaffe fuld Klarhed over alle disse Forhold, ville vi i den Anledning tage meget Hensyn til Ministeriet.

At dette Ministerium er blevet forøget med et Handelsministerium, maa naturligvis meget glæde det Parti, jeg har den Ære at tilhøre. Vi have, straks vi bleve et selvstændigt Parti, udtrykt her i Tinget med megen Styrke vort Ønske om, at Handelen — og Byerhvervene i det hele — skulde have et Ministerium. Jeg byder den første Handelsminister Velkommen til det politiske og parlamentariske Arbejde og udtrykker Haab og Forventning om, at det maa lykkes ham virkelig at udrette noget paa denne til at begynde med naturligvis ganske overordentlig vanskelige Post. Den højtærede Handelsminister var Medlem af den grønlandske Kommission; der kan ikke være Tvivl om, at den grønlandske Handel nu maa blive lagt ind under Handelsministeriet. Det glæder mig da i den højtærede Handelsministers Person at kunne se en Borgen for, at den Undersøgelse af disse Forhold, som fra flere Sider er bleven krævet, virkelig bliver iværksat og iværksat paa en saadan Maade, at man faar Klarhed over disse Forhold, og saaledes, at den grønlandske Handel bringes ind under saadanne Former, at den først og fremmest kan blive til Gavn for Grønlanderne, men at dernæst ogsaa vi slippe for bestandig at skulle lade den danske Stat bære det store aarlige Underskud, som efter den højtærede Handelsministers egen Mening, som han har udtalt som Medlem af Kommissionen, slet ikke behøver at eksistere.

Den højtærede Konseilspræsident udtalte, at en Grundsætning for dette Ministerium og dets hele Politik skulde være, at der skulde føres en sparsommelig Stats-husholdning. Jeg haaber, at dette ikke skal gøre sig alt for stærkt gældende overalt, men at man vil vel sondre imellem de Statsformaal, hvor det for den danske Stat er heldigt og nyttigt at give Penge ud, og de Formaal, hvor det er forstandigt og rimeligt at spare. Vi faa i den kommende Rigsdagssamling to overordentlig store Spørgsmaal frem: Militærspørgsmaalet og Spørgsmaalet, om at skaffe Landarbejderne Jord. Jeg vil sideordne disse to Spørgsmaal og sige: Lad os spare paa Militærspørgsmaalet og lad ossaa være villige til at ofre de sparede Midler paa Landarbejderspørgsmaalet! Naar vi anvende Penge til Militærvæsenet, er det for den danske Stat ikke til nogen betydelig Nytte, det

kan ikke skaffe os et Værn, som kan spille nogen større Rolle under Sammenstød i Europa. Naar vi derimod anvende Midlerne til Fremme af Landarbejdernes berettigede Krav om at komme i Besiddelse af Jord, forøge vi i høj Grad vor nationale Formue. I Stedet for Tusinder af fattige og nødlidende Mennesker, som have været tærende for vort hele Samfund, kunne vi skabe velstillede Familier, i Spidsen for hvilke der staar Mænd, som i Stedet for at tære paa Samfundet ere i Stand til baade at ernære deres Familie og medvirke til at bære Samfundets almindelige Byrder i deres Helhed. Vi kunne ad den Vej skabe Tusinder og atter Tusinder af ny Skatteborgere, og det er i Sandhed langt mere betydningsfuldt for Danmarks nationale Eksistens og Udvikling end at ofre Millioner paa Militærvæsenet. Jeg vil derfor haabe, at dette Ministerium vil forstaa at spare, hvor der skal spares, og ofre, hvor der skal ofres. Dette er den sande gode Økonomi.

Det kan naturligvis kun glæde mig, der har beskæftiget mig saa meget med disse Spørgsmaal, at den højtærede Konseilspræsident bebudede, at Ædruelighedsloven vil komme frem igen, og at vi ville faa at se fra Regeringens Side et Førslag til en Revision af Fæstelovgivningen.

Ligeledes glædede det mig at høre den højtærede Konseilspræsident gentage sit til mig fremsatte Løfte om, at der fra Regeringens Side vil fremkomme et Forslag om at hindre Fortsættelsen af Sammenblanding af private og offentlige Hverv. Men dette foranlediger mig til at bede den højtærede Konseilspræsident om at dementere et Rygte, jeg har set udbredt, om, at den højtærede Finansminister skulde have betinget sig, at Amtmandsembedet i Aalborg skulde staa ledigt et Aar. Jeg er ikke noget Øjeblik i Tvivl om, at dette er fuldkommen forkert. Det vilde langt fra ligne den højtærede Konseilspræsident at gaa ind paa et saadant Vilkaar. Statsembederne maa enten, fordi de ere nødvendige, være beklædte af de dygtigst mulige Embedsmænd, eller ogsaa maa de ophæves, da de ere overflødige, enten helt eller delvis. Vi have tidligere haft det Forhold, at et Embede stod og ventede paa en Minister, men dog tror jeg ikke anderledes, end at det har været et Embede, der blev ledigt, medens Ministeren sad i Funktion, og paa et Tidspunkt, hvor de parlamentariske og politiske Forhold meget alvorligt henpegede paa, at han snart